

F. t. l. om Den europæiske Menneskerettighedskonvention

Artikel 50

Hvis Domstolen finder, at en afgørelse eller en forholdsregel, der er truffet af en retlig eller anden myndighed, der henhører under en af de Høje kontraherende Parter, er helt eller delvis i strid med de forpligtelser, der følger af denne konvention, og hvis den nævnte parts interne ret kun tillader delvis skadesløsholdelse for følgerne af denne afgørelse eller forholdsregel, skal Domstolens afgørelse om nødvendigt tilkende den forurettede part passende erstatning.

Artikel 51

Stk. 1. Domstolens afgørelse skal ledsages af grunde.

Stk. 2. Hvis afgørelsen helt eller delvis ikke giver udtryk for dommernes enstemmige mening, er enhver dommer berettiget til at afgive særskilt votum.

Artikel 52

Domstolens afgørelse er endelig.

Artikel 53

De Høje kontraherende Parter forpligter sig til at rette sig efter Domstolens afgørelse i enhver sag, som de er parter i.

Artikel 54

Domstolens afgørelse oversendes til Ministerkomiteen, der skal overvåge dens fuldbyrdelse.

Artikel 55

Domstolen fastsætter selv sin forretningsorden og giver selv regler om proceduren.

Artikel 56

Stk. 1. Det første valg af Domstolens medlemmer skal finde sted, når de i artikel 46 nævnte erklæringer fra de Høje kontraherende Parter har nået et antal af 8.

Stk. 2. Ingen sag kan indbringes for Domstolen før dette valg.

AFSNIT V

Artikel 57

På anmodning af Europarådets generalsekretær skal enhver af de Høje kontraherende Parter give nærmere oplysning om, hvorledes den pågældende stats interne lovgivning sikrer den effektive gennemførelse af bestemmelserne i denne konvention.

Artikel 58

Udgifterne til Kommissionen og Domstolen udredes af Europarådet.

Artikel 59

Medlemmerne af Kommissionen og af Domstolen har under udøvelsen af deres funktioner ret til de privilegier og immuniteter, der omhandles i artikel 40 i statuttet for Europarådet og i de overenskomster, der er indgået i henhold til denne bestemmelse.

Artikel 60

Ingen bestemmelse i denne konvention må fortolkes som en begrænsning i eller afvigelse fra nogen af de menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, som måtte være tilsikret i henhold til en Høj kontraherende Parts lovgivning eller i henhold til anden overenskomst, den er part i.

Artikel 61

Ingen bestemmelse i denne konvention skal begrænse de beføjelser, der er tillagt Ministerkomiteen ved Europarådets statut.

Artikel 62

Bortset fra særlig aftale giver de Høje kontraherende Parter afkald på at påberåbe sig traktater, overenskomster eller deklARATIONER, der består mellem dem, til i form af en klage at forelægge en tvist om fortolkning eller anvendelse af denne konvention til afgørelse på anden måde end fastsat i denne konvention.

Artikel 63

Stk. 1. Enhver stat kan ved sin ratifikation eller når som helst derefter ved en notifikation til Europarådets generalsekretær erklære, at denne konvention skal udstrækkes til alle eller nogle af de områder, for hvis internationale forbindelser den er ansvarlig.